

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 418/2011-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. novembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť V. H., P., zastúpeného advokátom JUDr. J. M., K., vo veci namietaného porušenia jeho práva na spravodlivý súdny proces trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 4 T 50/09 z 30. apríla 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. septembra 2011 doručená sťažnosť V. H., P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. M., K., ktorou namieta porušenie svojho práva na spravodlivý súdny proces trestným rozkazom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 T 50/09 z 30. apríla 2009 (ďalej len „trestný rozkaz z 30. apríla 2009“ alebo „napadnuté rozhodnutie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol trestným rozkazom z 30. apríla 2009 uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 Trestného zákona z dôvodu, že 1. júla 2008 vo F. vylákal sumu 70 000 Sk od I. S. (ďalej len „poškodená“) pod zámienkou financovania prevodu nehnuteľností, kde na základe ústnej dohody si 4. júla 2008 dohodnutú hotovosť prevzal, pričom túto mal vrátiť do 14. júla 2008, čo však neurobil, pričom už v čase pôžičky vedel, že ju nevráti, a finančnú hotovosť použil na iný účel, ako sa zaviazal. Za uvedené protiprávne konanie bol sťažovateľovi uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov, a súčasne bol zaviazaný na náhradu škody poškodenej v plnej výške.

Sťažovateľ tiež uviedol, že „*pre neznalosť zákona*“ nepodal proti napadnutému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok ani mimoriadny opravný prostriedok, avšak napadnuté rozhodnutie považuje za nespravodlivé, pretože „*neboli dodržané zásady posúdenia skutku ako trestného činu podvodu*“ orgánmi činnými v trestnom konaní počas prípravného konania, ako aj okresným súdom počas konania pred súdom.

Podľa sťažovateľa v jeho prípade nebolo preukázané, že nemal v úmysle vrátiť poškodenej požičanú hotovosť. Ani orgány činné v trestnom konaní a ani okresný súd riadne neskúmali, či v čase poskytnutia pôžičky reálne mohol očakávať, že získa peňažné prostriedky na vrátenie požičanej sumy poškodenej. V tom čase sťažovateľ podľa svojho vyjadrenia očakával, že prebehne dobrovoľná dražba, v rámci ktorej získa peňažné prostriedky na účely ich vrátenia poškodenej. Dražba však bola úspešne zrealizovaná až 3. decembra 2008, pričom peňažné prostriedky sa nachádzajú v notárskej úschove až do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 15 C 189/07 o vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že ani dokazovanie v prípravnom konaní, ani dokazovanie pred súdom neposkytli „*dostatočný podklad k tomu, aby sa mohlo spravodlivo meritórne rozhodnúť*“. V tomto prípade sa ani orgány činné v trestnom konaní a ani súd nevysporiadali so všetkými skutočnosťami rozhodujúcimi pre posúdenie veci a neodstránili

neúplnosť dôkazov.“. Vzhľadom na uvedené bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces.

Podnet sťažovateľa na podanie dovolania adresovaný ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky bol odmietnutý listom č. 25807/2010-3-61/D/1021 z 21. júla 2011 podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, zruší trestný rozkaz z 30. apríla 2009, prizná mu finančné zadostučinenie v sume 30 000 € a trovy právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom,

neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v trestnej veci sťažovateľa vedenej okresným súdom pod sp. zn. 4 T 50/09 bol vydaný 30. apríla 2009 trestný rozkaz, na základe ktorého bol sťažovateľ odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 rokov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 23. mája 2009.

Z uvedených zistení vyplýva, že sťažovateľ doručil sťažnosť ústavnému súdu zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, keďže jeho trestná vec bola právoplatne skončená 23. mája 2009 a ústavnému súdu bola sťažnosť doručená až 30. septembra 2011, čo zakladá dôvod na jej odmietnutie z dôvodu, že bola podaná oneskorene. Navyše, sťažovateľ, ako to vyplynulo zo sťažnosti, nepodal proti označenému trestnému rozkazu okresného súdu odpor, a teda nevyužil právne prostriedky ochrany svojich práv, ktoré mal k dispozícii, čo zakladá dôvod na odmietnutie jeho sťažnosti z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu, keďže o podanom opravnom prostriedku bol oprávnený a aj povinný rozhodovať príslušný všeobecný súd, čo vylučuje právomoc ústavného súdu.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene, ako aj z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. novembra 2011